

Cümlelerde geçen “-ki”, bağlaç ya da ek olabilir. Ek olan “-ki” bitişik yazılır. Bağlaç olan “ki” ise ayrı yazılır. Pratik olarak birbirinden şu şekilde ayırt ederiz: “ki” ekinde sonra bulunduğu kelimeye “-ler” ekini getirdiğimiz zaman kelime anlamını kaybetmiyorsa ektir ve bitişik yazılır. Anlamını kaybediyorsa bağlaçtır ve ayrı yazılır.

Örnek:

- Sen ki onun her zor anında yanında oldun. (Sen ki den sonra -ler ekini koydumuz zaman kelime anlamını kaybediyor. Burada -ki bağlaçtır.)
- Çantadaki su dökülmüş. (Çantadaki kelimesinden sonra -ler ekini getirdiğimiz zaman kelime anlamını kaybetmiyor. Burada -ki ektir.)

Aşağıdaki cümleleri -ki eki veya ki sözcüğünden uygun olanı ile tamamlayalım.

- Dün akşam..... film çok güzeldi.
- Ayağında..... ayakkabı çok güzelmiş.
- Evde..... çalışmanı getirmeyi unutma.
- Odada..... ışığı yine söndürmemişsin.
- Çalışmıyor..... yüksek not alsın.
- Bir baktım..... orada yok.
- Eve geldim..... bir de ne göreyim.
- Kitap oku..... ufkun genişlesin.
- Yolda..... taşlar çok tehlikeli.
- Geçen gün..... yemek çok güzeldi.
- Satrançta..... şansım çok yüksekti.
- Perdede..... deseni gördün mü?

Aşağıdaki dairelere “ki” eki veya bağlacının yazımı doğruysa (D), yanlışsa (Y) yazalım.

☐ Ağacın dalında ki kuş gitmiş.

☐ Bizimkiler bugün geç gelecek.

☐ Çantamdaki defteri bulamıyorum.

☐ Koltuktaki yastığı sen mi aldın?

☐ Biliyorsunki yarın sınav var.

☐ Elindeki yaralar yok olmuş.

☐ Bir şey biliyordu ki konuşuyordu.

☐ Ocakta ki yemek pişmedi.

☐ Tut ki yarın okula gelmedim.

☐ Öyle ağır konuştu ki çok üzüldüm.